

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΜΕΝΟ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΟΥ
«ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΑΠΟ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ»

Αθήνα, 8-10-2012

Με άρθρο στο σχέδιο νόμου για την *Κύρωση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου περί της τροποποίησης του τελευταίου εδαφίου της παρ.1 του άρθρου 3 του ν.3986/2011 και άλλες διατάξεις*, το οποίο κατατέθηκε στις 5-10-2012 στη Βουλή από τον Υπουργό Οικονομικών Ιωάννη Στουρνάρα, παντελώς αιφνιδιαστικά, χωρίς καμία ενημέρωση των Δικηγορικών Συλλόγων και με πλήρως αδιαφανείς διαδικασίες, παρείσφρησε διάταξη, η οποία αλλάζει παντελώς το νομοθετικό καθεστώς του Επικουρικού Κεφαλαίου Ασφάλισης Ευθύνης από Ατυχήματα Αυτοκινήτων .

Με το άρθρο αυτό του ανωτέρω σχεδίου νόμου επιχειρείται, για δεύτερη φορά μέσα σε ένα χρόνο, μείωση της ευθύνης του Επικουρικού Κεφαλαίου και ειδικότερα:

α) Καταργείται παντελώς και για όλες τις περιπτώσεις ευθύνης του Επικουρικού Κεφαλαίου, η υποχρέωσή του να καταβάλει χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης.

β) Καταργείται παντελώς η υποχρέωσή του προς αποζημίωση παθόντων από αυτοκινητικό ατύχημα που προκλήθηκε από πρόθεση.

γ) Εισάγεται πλαφόν στην αποζημίωση που αυτό οφείλει να καταβάλει για τις λοιπές αξιώσεις του παθόντα στην περίπτωση ανάκλησης της άδειας ασφαλιστικής εταιρίας ή πτώχευσης αυτής το ανώτατο όριο της αποζημίωσης περιορίζεται σε 100.000 Ευρώ και, μάλιστα, προβλέπεται ποσόστωση ανάλογα με το ύψος της ζημίας.

δ) Στο νέο καθεστώς προσδίδεται κατά τρόπο απαράδεκτο αναδρομική ισχύ και καταλαμβάνει όχι μόνο τις αξιώσεις από τα ατυχήματα που έχουν ήδη συμβεί, όχι μόνο αξιώσεις για τις οποίες έχει ήδη ασκηθεί αγωγή κατά του Επικουρικού Κεφαλαίου, αλλά ακόμη και αξιώσεις οι οποίες έχουν συζητηθεί δικαστικά σε πρώτο και δεύτερο βαθμό και δεν έχει εκδοθεί επ'αυτών τελεσίδικη δικαστική απόφαση.

Ε) Εισάγεται μία καινοφανής για την πολιτική δικονομία διάταξη που καταστρατηγεί την ισότητα όπλων των διαδίκων στην αστική δίκη και θέτει ανεπίτρεπτους περιορισμούς στη συνταγματική αρχή της παροχής εννόμου προστασίας, καθώς με τη διάταξη αυτή καθιερώνεται υποχρεωτική εξώδικη

προδικασία τρίμηνης διάρκειας με υποβολή αίτησης αποζημίωσης στο Επικουρικό Κεφάλαιο και επίδειξη των αποδεικτικών εγγράφων προκειμένου να καταστεί στη συνέχεια παραδεκτή η άσκηση αγωγής.

Στ) Απαγορεύεται η κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων του Επικουρικού Κεφαλαίου και ο συμψηφισμός απαιτήσεων γεγονός που αποδυναμώνει την εκτελεστότητα της δικαστικής απόφασης που θα εκδοθεί και την καθιστά ουσιαστικά ανενεργή, μετατρέποντας σε κενό γράμμα την συνταγματικά προβλεπόμενη αρχή εννόμου προστασίας.

Είναι προφανές ότι αν τυχόν ήθελε ψηφισθεί η διάταξη αυτή θα καταρρεύσει όχι μόνο το σύστημα αποζημίωσης από το Επικουρικό Κεφάλαιο, αλλά θα καταρρεύσει το όλο σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισης αυτοκινήτων που εισήχθη με τον ν. 489/1976.

Συγκεκριμένα, θα θιχθούν ανεπανόρθωτα τα δικαιώματα τόσο των παθόντων όσο και των ασφαλισμένων καθώς, αφενός, οι παθόντες θα στερηθούν αδικαιολόγητα των νομίμων αξιώσεών τους κατά του Επικουρικού Κεφαλαίου και, αφετέρου, οι ασφαλισμένοι κινδυνεύουν να βρεθούν ακάλυπτοι ασφαλιστικά σε περίπτωση που η ασφαλιστική εταιρία, η οποία νόμιμα λειτουργεί κατά τον χρόνο της σύναψης της ασφαλιστικής σύμβασης, μεταγενεστέρως πτωχεύσει ή ανακληθεί η άδεια λειτουργίας της.

Επειδή το Επικουρικό Κεφάλαιο αντιμετωπίζεται ως ασφαλιστής από τον ιδρυτικό του νόμο (άρθρ. 1 εδ. δ' ν. 489/1976) χωρίς διάκριση από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και δεν δικαιολογείται διαφορετική νομοθετική μεταχείρισή του στα πλαίσια του συστήματος υποχρεωτικής ασφάλισης οχημάτων.

Επειδή το Επικουρικό Κεφάλαιο συντηρείται οικονομικά και από τους ίδιους τους ασφαλισμένους στον κλάδο αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα (άρθρ. 20 παρ.1 ν. 489/1976) και για τον λόγο αυτό είναι πολιτικά και νομικά ανεπίτρεπτο να αφήνονται ακάλυπτοι οι ασφαλισμένοι που συμβάλλουν με την εισφορά τους στην οικονομική επιβίωση του Επικουρικού Κεφαλαίου.

Επειδή σύμφωνα με το Κοινοτικό Δίκαιο δεν προβλέπεται διαφορετική νομοθετική αντιμετώπιση του Επικουρικού Κεφαλαίου από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και ούτε γίνεται διάκριση ανάμεσα στο ύψος της αποζημίωσης που το Επικουρικό Κεφάλαιο και οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις οφείλουν να καταβάλουν (βλ. σχετική υπ' αριθ. 2005/14/ΕΚ Κοινοτική Οδηγία για την αύξηση των ελαχίστων ποσών ασφαλιστικής κάλυψης).

Επειδή η πλήρης εξαίρεση της χρηματικής ικανοποίησης της ψυχικής οδύνης από την υποχρέωση αποζημίωσης του Επικουρικού Κεφαλαίου είναι **αντισυνταγματική και αντίθετη με τις κοινοτικές οδηγίες.**

Επειδή η καθιέρωση πλαφόν για τις λοιπές αξιώσεις, πλέον της ψυχικής οδύνης, κατά του Επικουρικού Κεφαλαίου στις περιπτώσεις ανάκλησης της άδειας ή

πτώχευσης του ασφαλιστή συνιστά, αφενός, **ανεπίτρεπτη ποινή για τον ασφαλισμένο** για γεγονός για το οποίο δεν φέρει καμία ευθύνη, και, αφετέρου, συνιστά **αντισυνταγματική απαλλοτρίωση του περιουσιακού δικαιώματος** που ενσωματώνεται στην ασφάλιση, κατά παράβαση του άρθρου 17 του Συντάγματος και του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

Επειδή με τις επιχειρούμενες ρυθμίσεις **καταστρατηγούνται βάναιυσα τα δικαιώματα των ζημιούμενων προσώπων** και μάλιστα σε εποχή οικονομικής κρίσης όταν οι συνέπειες των ατυχημάτων είναι ακόμη πιο οδυνηρές για την οικονομική και κοινωνική επιβίωση των θυμάτων.

Επειδή κατά τρόπο αντισυνταγματικό και παράνομο προσίδεται αναδρομική ισχύ στη διάταξη αυτή, καθώς καταλαμβάνονται ακόμη και γεννημένες αξιώσεις κατά του Επικουρικού Κεφαλαίου.

Επειδή είναι καινοφανής και αυθαίρετη και αντίθετη με θεμελιώδεις αρχές της πολιτικής δικονομίας, η υποχρεωτική προδικασία και η επίδειξη εγγράφων κατά τη διάρκειά της, ως προϋπόθεση του παραδεκτού της αγωγής κατά του Επικουρικού Κεφαλαίου.

Επειδή είναι αντισυνταγματικό και παράνομο να στερείται η δικαστική απόφαση εκτελεστότητας.

Επειδή οι **ανθρώπινες τραγωδίες δεν είναι απλοί αριθμοί σε στατιστικούς πίνακες**, όπως θεωρεί η ηγεσία του Επικουρικού Κεφαλαίου η οποία εισηγείται τις

ρυθμίσεις αυτές, δρώντας σε ευθεία αντίθεση προς το σκοπό και το χαρακτήρα του νομικού προσώπου που κλήθηκε να διοικήσει.

Επειδή με τις ρυθμίσεις αυτές όχι μόνο δεν ενισχύεται η ασφαλιστική συνείδηση στον πολίτη, αλλά αντίθετα **πλήττει η αξιοπιστία του ασφαλιστικού κλάδου στο σύνολό του**, καθώς, μεταξύ άλλων, τιμωρείται εν δυνάμει κάθε ασφαλισμένος σε περίπτωση μεταγενέστερης του ατυχήματος ανάκλησης της άδειας της ασφαλιστικής του εταιρείας, δηλαδή για ένα γεγονός για το οποίο ο ίδιος δεν φέρει καμία ευθύνη.

ΖΗΤΑΜΕ να αποσυρθεί η άδικη και παράνομη αυτή διάταξη που θίγει συνταγματικώς κατοχυρωμένα περιουσιακά δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών, καταστρατηγεί θεμελιώδεις δικονομικές αρχές, αντίκειται στο κοινοτικό δίκαιο και προσβάλλει εν δυνάμει τα δικαιώματα κάθε Έλληνα πολίτη που μπορεί να πέσει θύμα τροχαίου ατυχήματος, δημιουργώντας στις τρομακτικά δύσκολες συνθήκες που ζούμε μέγιστη κοινωνική αναστάτωση.

Και δηλώνουμε κατηγορηματικά αντίθετοι σε κάθε προσπάθεια μείωσης της ευθύνης του «Επικουρικού Κεφαλαίου Ασφάλισης Ευθύνης από Ατυχήματα Αυτοκινήτων» είτε μέσω θέσπισης ανωτάτου ορίου αποζημίωσης είτε μέσω καθιέρωσης εξαιρέσεων στην υποχρέωσή του προς αποζημίωση, όπως η επιχειρούμενη εξαίρεση αποζημίωσης για τη χρηματική ικανοποίηση ψυχικής οδύνης.

Η Πολιτεία οφείλει να αντιμετωπίσει τα υπαρκτά προβλήματα του Επικουρικού Κεφαλαίου με την οικονομική ενδυνάμωσή του και με την ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών της Τράπεζας της Ελλάδας στην ασφαλιστική αγορά και την πάταξη του ιδιαίτερος διαδεδομένου φαινομένου των ανασφάλιστων οχημάτων και όχι με την μετακύλιση των προβλημάτων στους Έλληνες πολίτες, παθόντες ή ασφαλισμένους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ